

POUTNÍK

ROČNÍK VIII
ÚNOR 2004

700 LET OBCE ČERMNÁ - DOLNÍ ČERMNÁ

V roce 2004 připadne 700. výročí první písemné zmínky o obcích Lanškrounska, mezi nimiž je jmenována i naše obec Čermná. Na rok 2004 připravuje naše obec Dolní Čermná oslavy, které budou spojeny s Čermenskými folklórními slavnostmi ve dnech 25. až 27. června 2004. Hlavní oslavy bude doprovázet množství doprovodných akcí jako výstavy a také oslavy v místní církvi.

Vzhledem k tomu, že správa obce - rychtář i duchovní správa (první zmínka o farnosti je z roku 1350) - plebán měli vždy své sídlo ve středu obce v dolní části, pokládá se Dolní Čermná po rozdělení v roce 1936 právem za nástupnickou obec.

Sledujeme-li dávnou historii Čermné, pak první písemná zmínka, která dokládá naši obec „de facto“ je uvedena v listině „Základní a nadační list opatství Zbraslavského, vydaný českým králem Václavem II. dne 21. máje 1304“. V polovině 13. století se střediskem našeho kraje stal nově založený hrad Lanšperk. Město Lanškroun bylo založeno (předpokládá se) roku 1246-50. Tehdy je Lanšperskému panství poddáno i nově vznikající město Lanškroun s vesnicemi na Lanškrounsku. Historicky doložitelný je datum 23. října 1285 (listina z rožmberského archivu, dnes ve stát. obl. archivu v Třeboni), kdy český král Václav II. (1283-1305) věnoval město Lanškroun a hrad Lanšperk (panství) spolu s dalšími poddanskými vesnicemi k těmto panstvím přináležející svému nevlastnímu otci Závěšovi z Falkenštejna jako výsluhu za ochranu zemské hranice a ochranu před loupeživými rytíři. Brzy nato nechal však svého otčíma popravit a panství roku 1290 přechází do majetku královské koruny. Aby Václav II. odčinil popravu otčíma Závěše a na usmíření s Bohem, založil roku 1292 cisterciácký klášter ve Zbraslavi zvaný Aula Regia (Královská síň) a věnoval mu lanšperské panství. Na sklonku své vlády, v roce 1304, král Václav II. zbraslavskému klášteru ještě daroval několik vsí v okolí Prahy, Vysokého Mýta a Lanškrounsko. O tom se právě zmiňuje latinsky psaná nadační listina z 21. května 1304, kde mezi 24 jmenovanými vesnicemi Lanškrounska je prvně uvedena i naše obec Čermná pod německým názvem Rottenvasser. To dokazuje, že naše ves musela být založena již dříve, snad za vlády krále Přemysla Otakara II. (1253 - 1278) nebo za vlády poručníka nezletilého královice Václava II. Oty V. Braniborského (1278-1283).

Pro názornost rozsáhlého majetku, který daroval král Václav II. Zbraslavskému klášteru, je zde ve stručnosti citována v českém překladu nadační listina a počet měst a vsí k tomuto klášteru přináležející:

„Václav, z Boží milosti český a polský král.

... Známou budiž všem, že jsme, chtějíce býti stále účastni pobožných modliteb a orodování u Boha mužů duchovních podle řehole cisterciácké posvátný život vedoucí, na statku našem královském v Čechách, vůbec Zbraslav řečenému, ustanovili a založili klášter bratří řehole cisterciácké, kterémuž jsme jméno Aula regia dali a to ke chvále Boha a blahoslavené Marie Panny, na památku předků našich a pro spásu duší, aby tam bratří shromáždění jmenovaného řádu stále sídlo své měli.

Tento klášter zajisté ve srozumění s důstojným otcem, panem Tobiášem, biskupem pražským, onoho místa vrchním pastýřem, chtěli jsme a chceme, zařídili jsme a zařizujeme, aby bezprostředně byl podřízen klášteru sedleckému téhož řádu cisterciáckého a v téže diecézi pražské, kteréhož kláštera, totiž sedleckého, bratr Konrád jako opat s některými jinými bratřimi pro zavedení klášterní společnosti ve Zbraslavi ustanoven byl, což také vztahovati má se na jeho nástupce v opatství, jižto by buď z výše řečeného kláštera zbraslavského nebo odjinud podle pravidel téhož ustanoveni byli. Téhož otce Konráda opata i jeho tovaryšstvo sami jsme s výše řečeným panem Tobiášem, biskupem pražským, v toto místo uvedli a skutečně jeho držení odevzdali. Aby však řečený opat a bratři

v tovaryšstvu nepostrádali pomoci vezdejší, ano aby spíše jí podporování prospívali v duchovním životě svém a svobodně Boží službě věnovati se mohli, aby snadněji cítili, že klášter štědotou nadán jest, dole psané statky naše královské za věno tomuto klášteru zbraslavskému dali jsme a dáváme, udělili jsme a udělujeme ze zvláštní milosti chtějíce, aby opat a bratři téhož kláštera, kteří nyní jsou, a kteří i budoucně budou, tyto statky co své vlastní navždy drželi a měli svobodně v míru a v pokoji. Tyto statky kázali jsme tu jmény poznamenati, aby toto od nás učiněné nadání během času z paměti nevyšlo.

stará čermenská roubená patrová rychta z roku 1720
(perokresba Valentin Kupert)

Jsouť následující: nablízku města Prahy... (vyjmenováno 13 vsí) potom v distriktu (okrese) kamýčském... (vyjmenováno 10 vsí). Potom okolo Mýta (Matum)... (vyjmenovány 3 vsi), v distriktu poličském... (vyjmenovány 2 vsi), v distriktu ústeckém samo město Wilhelmschwerd (Ústí)... (a dále je vyjmenováno 16 vsí a mezi nimi městeček Česká Třebová). Potom v distriktu lanškrounském civitas Landeschron (město Lanškroun), Sichilingsdorff (Žichlínek), Zasov (Sázava), Albrechtsdorff (Albrechtice), Herbortsdorff (Herbortice), Hermansdorff (Dolní Heřmanice), Hermansdorff (Horní Heřmanice), Wiprechtsdorff (Výprachtice), Czunkensdorff (Čenkovice), Reinprechtsdorff (Orlíčky?), Gablona Villa forensis (trhový městeček Jablonné), Perschtolsdorff (Jamné?), Ludmindsdorff (Těchonín?), Wernhersdorff (Verměřovice), Walthersdorff (Bystřec), Walthersdorff (Bystříček), Petirsdorff (Petrovice), **ROTTENVASSER (ČERMNÁ)**, - Jacobsdorff (Jakubovice), Jansdorff (Třešňovec), Rudolphsdorff (Rudoltice), Tamichsdorff (Dammíkov), Tirpings (Třípík), Lucov (Luková), Voitsdorff - zaniklá ves mezi Jakubovicemi a Lanškrounem a Cigenfus (Kozí noha, nyní Květná) - se vším tím, co za starodávna k tomuto distriktu Lanškrounskému náleželo a náleží, s lidmi, vinicemi, rolemi oranými i neoranými, vrchy, rovinami, lesy, lukami, pastvinami, s rybolovem ve vodách a potocích, se vším právem a pravomocemi, s důchody, užitky a jiným příslušenstvím tak, že soudcové (rychtáři) vsí a měst, výše řečeného kláštera, kteří tam od opata dosazení budou, ve městech a vsích podle práv a výsady od nás těmto městům a vsím učiněné a podle zvyku v každém případě plnou svobodou moci míti mají; vrchnictví a práva, jež nad jinými kláštery a jejich statky máme, též nad tímto klášterem a statky k němu náležející sobě dědicům navždy vyhrazujeme. Ze zvláštní přízně a milosti k řečenému opatství a klášteru zbraslavskému povolujeme i to, aby v našich lesích v sousedství jsoucích pro zaopatření opata a k stavbě domů potřebné dříví bez překážky porážeti mohli...“

Dolní Čermná - farní kostel sv. Jiří
a místo, kde stávala stará rychta
(gerokresba Valentin Kucera)

Dále následuje formulace úplného vynětí kláštera a jeho poddaných z obecného práva zemského pod jurisdikci církevní. Konec listiny tvoří právní formulaci, jako u všech podobných nadačních listin, až na plné jméno obdarovaného. Závěrečná část listiny o stvrzení je zajímavá a proto je zde opsána:

„... Jako důkaz výše uvedeného sjednání nařídili jsme potvrditi zde listiny předložené pečeti Naší Výsosti. Dáno v Brně rukou ctihodného biskupa Petra Basilejského, Vyšehradského Kanovníka a Našeho milého hlavního Kancléře Království Českého. Léta Páně 1304 dne 12. měsíce června. V roce osmém Našeho kralování v Čechách a v roce čtvrtém Našeho kralování v Polsku.“

Pro upřesnění: Nadační listina byla sepsána 21. 5. 1304 a podepsána byla králem Václavem II. až 12. června 1034. Tímto dnem nabyla listina právní moci, řečeno moderním právním výrazem.

Nutno podotknout, že i když jsou vesnice i město Lanškroun uváděny v nadační listině německými jmény, historikové se shodují v názoru, že byly převážně osídleny českým lidem. Dokazuje to i skutečnost, že až do roku 1683 byly veškeré knihy a zápisy panství Lanškrounského psány česky. Teprve po tomto roce jsou psány německy. To znamená, že vsi i město byly poněmčeny až ve druhé vlně německé kolonizace českého území, které započalo až po roku 1620, tedy po bitvě na Bílé Hoře, kdy začala tvrdá rekatolizace Čech. Tehdy se změnilo národnostní složení a osídlení Lanškrounska v neprospěch českého obyvatelstva.

Poutník se bude snažit v příštích číslech roku 2004 přinášet další historické statě o naší obci a farnosti, aby též přispěl k výraznější prezentaci oslav 700. výročí první zmínky o obci Čermná - Dolní Čermná.

(zpracoval js)

DUCHOVNÍ – RODÁCI Z NAŠÍ FARNOSTI

U příležitosti 700 let od první písemné zprávy o naší obci Čermná jsme se v redakční radě našeho zpravodaje rozhodli, že i my přispějeme k tomuto významnému výročí některými příspěvky, které by mohly zaujmout naše čtenáře. Připravujeme články nejen ze života našich věřících předků, ale chceme se věnovat také nedávné minulosti i současnosti. Pokud si v katolické církvi vážíme služby kněží a jáhnů, je namístě se vydat za těmi, kteří z naší farnosti uslyšeli Boží volání a pro toto povolání se rozhodli. V minulém století (v letech 1900 až 2001) vyšlo z naší dolnočermenské farnosti celkem 9 kněží a jeden jáhen. My se v krátkých reportážích za každým z nich postupně vypravíme. U zemřelých si připomeneme jejich životní odkaz a místa působení. Ostatní nám sami o sobě něco sdělí. Nyní jen stručně uvedeme seznam duchovních a jejich základní životní data.

P.Alois Stanislav Novák, spisovatel a básník, nar. 9.6.1891 v Petrovicích, na kněze vysvěcen 8.7.1917 v Praze, jeho poslední působiště byla farnost Nasavrky, kde byl děkanem, zemřel 5.4. 1968 v Chrudimi, pohřben 9.4.1968 v Petrovicích.

Jáhen Richard Müller, nar. v roce 1911 v Jakubovicích, na jáhna vysvěcen na jaře 1937 v Hradci Králové, zemřel krátce po svém vysvěcení na jáhna v roce 1937, pohřben v Jakubovicích (přesná data zatím chybí).

P.Antonín Kubiček, nar. 3.5.1912 v Dolních Heřmanicích, po jeho narození se brzy jeho rodiče přestěhovali do Čermné, na kněze vysvěcen 29.6.1937 v Hradci Králové, v současné době je v důchodu a bydlí na faře v Čestíně u Ledče nad Sáz., kde od roku 1943 působil jako farář.

P.Josef Podlezl, nar. 11.12.1916 ve Verměřovicích, na kněze vysvěcen 17.6.1945 v Hradci Králové, jeho poslední kněžské působiště byla farnost Vrchlábí, jako důchodce žil v Lomnici n.Pop. a v Lipníku n.Bečvou, zemřel 21.1.1999 v Lipníku n.Bečvou, pohřben 27.1.1999 ve Verměřovicích.

P.Karel Pecháček, nar.13.4.1917 v Čermné, na kněze vysvěcen 26.6.1941 v Hradci Králové, jeho poslední působiště

byla farnost Lipnice nad Sáz., kde byl farářem a děkanem, zemřel 15.8.1993 v Lipnici nad Sáz., pohřben 23.8.1993 v Dolní Čermné.

P.Robert Kunert, S.J., nar.29.4.1933 v Dolní Čermné, v roce 1957 vstoupil do Tovaryšstva Ježíšova, v letech 1967 – 1972 vystudoval teologii na Univerzitě v Innsbrucku, na kněze vysvěcen 4.7.1970 v Rakousku, je zakladatelem Společnosti sester Ježíšových, v současné době je spirituálem sester SSJ v Olomouci.

P.Václav Vacek, nar. 11.8.1946 v Dolní Čermné, na kněze vysvěcen 21.6.1975 v Praze, v současné době je farářem v Letohradě a biskupským vikářem pro záležitosti plenárního sněmu.

P.Josef Hubálek, nar. 30.10.1963 v Lanškrouně, na kněze vysvěcen 31.10.1992 v Hradci Králové, v současné době je duchovním správcem v Luži a poutního místa Chlumeck u Luže a kaplanem pro mládež chrudimského vikariátu.

P.MUDr.Vojtěch Novák, nar.15.8.1958 v Lanškrouně, na kněze vysvěcen 13.2.1999 v Praze, v současné době je duchovním správcem v Keblově (na Benešovsku, pražská arcidiecéze) a diecézním ředitelem Papežského misijního díla.

P.Jan Kunert, nar. 12.3.1968 v Lanškrouně, na kněze vysvěcen 15.9.2001 v Hradci Králové, v současné době je farním vikářem v Červeném Kostelci a kaplanem pro mládež náhodského vikariátu.

LOURDES 18.5.2001-20.5.2001,

aneb nevšední zážitek ze základní voj. služby (*43'eme Pelerinage Militaire International*)

Když jsem v létě roku 2000 nastupoval na zákl.voj.sluzbu, netušil jsem jaký ohromný zážitek tam na mě čeká. Narukoval jsem do Opavy, kde jsem prošel přijímačem zakončeným vojenskou přísahou na Hrabyni. Poté jsem byl převelen do kasáren v Bílku, což je malinká obec u města Chotěboř v okrese Havlíčkův Brod.

Po příjezdu do kasáren v Bílku jsem měl všelijaké pocity, jen ne ty dobré. Jaké však bylo pro mě překvapení, když jsem dostal jako velitele hluboce věřícího pana kapitána, který mi byl velice nakloněn. Když se mnou hovořil, jestli chodím do kostela, tak slíbil, že kdykoliv budu potřebovat, zajistí mi, abych se mohl dostat do kostela na mši svatou.

Po čase mi nabídl zda se chci zúčastnit pouti v Lurdech ve Francii, kde se každoročně pořádá celosvětová vojenská pouť k Panně Marii, které se od doby převratu zúčastňuje i Armáda České republiky. Samozřejmě jsem neváhal a kývnul na souhlas. Pouť bývá v květnu. Převrta do Lurd je letecky, zvláštním vojenským speciálem.

Odlet byl v pátek 18. května 2001 ráno z Prahy-Ruzyně. Celkem nás letělo asi 130, z toho asi 30 vojáků zákl. služby a ostatní byli vojáci z povolání a jejich rodinní příslušníci. Letěl s námi i hlavní kaplan AČR mjr. Tomáš Holub, který v Lurdech pro nás sloužil českou mši svatou. Cesta letadlem trvala necelé dvě hodiny, ale pro mě to byl nevšední zážitek. Letěl jsem poprvé jako většina vojáků zákl. služby na palubě letadla. Let byl nádherný, neboť jsem seděl u okna a měl úžasný výhled. Přelétávali jsme i zasněžené vrcholky Alp.

Asi v 10 hodin dopoledne jsme přistáli v Tarbes a od Lurd nás dělilo 30 km cesty autobusem. V Lurdech nás, vojáky zákl. voj. služby, ubytovali v tábore a ostatní byli ubytováni ve městě. Na první procházku jsme šli městem a hlavně na místa zjevení.

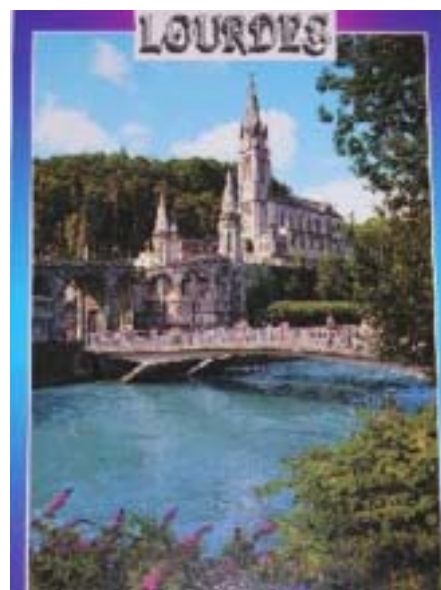
Pomalou jsme se blížili na obrovské náměstí před katedrálou. Já jsem se čím dál víc těšil, až uvidím místo, kde se zjevila Panna Maria sv. Bernardetě. Zaplavoval mě úžas nad tou krásou kolem. Večer jsme šli do nemocnice, kde každý dostal vozík s nějakým invalidou a šli jsme do průvodu. Bylo to úžasné. Já jsem vezl na vozíku ženu z Francie. Šel jsem mezi dvěma Italy, mé dorozumívací schopnosti byly na nule, a přesto jsme si popovídali.

Druhý den jsme opět sešli do města, ale ne už jen tak. Celou cestu jsme zpívali do vojenského kroku naše krásné české písničky Okolo Hradce, Okolo Frýdku, Na tu svatou Katerynu, Beskyde, Beskyde atd. Obyvatelé Lurd a vojáci jiných zemí na nás mávali a tleskali nám. Byla to nádhera. Přes den jsme potkávali i turisty z Čech, kteří se k nám ihned hlásili. Šli jsme křížovou cestu a navštívili katedrálu, která má vlastně 3 poschodí (3 velesvatyně). Večer jsme se zúčastnili Slavnosti světla. Byl to průvod městem se svíčkami za zpěvu a modliteb. Mariánská píseň „Slyš jaký to nad řekou“ zněla ve všech jazycích přítomných armád.

V neděli jsme měli v kapli českou mši svatou, při které jsem ministroval. Po obědě se v podzemní katedrále, kam se vejde asi 3000 lidí, konala slavnostní mše svatá a závěrečný ceremoniál.

Nakonec ještě jeden pohled na katedrálu a už nás autobus odvázel na letiště. V 19 hodin byl odlet domů.

Ty tři dny utekly rychle, ale nabyl jsem tolik energie, že mně bylo lehké na duši. Dodnes jsem panu kapitánovi vděčný, že mě doporučil armádnímu kaplanovi a mohl jsem se té pouti zúčastnit. Mé přání je se tam ještě vrátit a prosit Nebeskou Matku o ochranu pro naši vesnici, národ, celý svět a všechny blízké. A to se mi na vojnu vůbec nechtělo a nyní toho nelituji, že jsem tam byl. Prožil jsem něco, nač budu do konce života vzpomínat.

Tomáš Severin

VÝSLEDEK SBÍRKY PŘI KOLEDOVÁNÍ

Vánoční pohoda a sváteční návštěvy skončily. Dozněly koledy a vánoční zpěvy a přivítali jsme nový rok 2004. Sama Sněhová královna nám poslala svou novoročenku zastoupenou příznivými sněhovými podmínkami pro zimní sporty, které však netrvaly dlouho.

Ne takové příznivé počasí bylo při koledování pod vánočním stromem na náměstí v neděli 21. prosince 2003. Obleva, silný vítr a nepřízeň mokrého počasí znepříjemňovaly koledníkům jejich vystoupení. I návštěvníků se sešlo méně než předešlý rok. Byla jich necelá stovka. Koledování u vánočního stromu na našem náměstí se konalo v pořadí již po třinácté. Vždy usměvavá paní Anička Motlová si připravila povídku o chladných lidských srdcích, která nám v mnohém připomíná dnešní konzumní společnost. Poté s panem Pavlem Marešem společně zazpívali koledy při kytáře. Pak již přišla na řadu dechové kapela pana Pavla Vašíčka, která je vždy ochotná při této akci účinkovat. Ta zahrála známé koledy a na závěr nejznámější koledu, dá se říci vánoční hymnus, „Narodil se Kristus Pán!“.

Všem účinkujícím za ochotu při koledování a charitativní sbírce patří mé opětovné upřímné poděkování. Poděkování patří i vám všem, kteří jste se tohoto koledování zúčastnili i přes nepříliš vlídné počasí, a tuto sbírku finančně podpořili. Velice mě těší vaše důvěra..

A teď k tomu, kolik bylo vykoledováno peněz. Včetně dodatečných finančních darů **bylo celkem vykoledováno 12 482,- Kč**, což je o 3 354,- Kč více než loni a vůbec rekordní částka. A jak byla sbírka rozdělena? Dne 6. 1. 2004 bylo odesláno Nadaci Likvidace lepry Praha 10 400,- Kč, Hospici sv. Anežky v Červeném Kostelci 1 000,- Kč, Ústavu pro postižené v Hrabyni 800,- Kč a Misijní bance ubožáků v Africe 200,- Kč. Poštovné činilo celkem 82,- Kč. Složenky jsou založeny v účetních dokladech farnosti.

Od počátku koledování bylo na sbírkách vybráno již 73 601,- Kč, z toho pro Nadaci LL odesláno celkem 56 189,- Kč. Z této částky bylo vyléčeno 375 osob v počátcích nemoci lepry - malomocenství. Domnívám se, že na výsledek sbírek můžeme být opravdu hrdí. Všem vám ještě jednou srdečně děkuji „Pán Bůh vám zaplat“!

V. Jansa

Světci v pranostikách - únor

1. Svítí-li slunce na Hromnice, bude zimy o šest neděl více.
Jak dlouho skřivan před Hromnicemi vrzá, tak dlouho po nich zmrzá.
3. Na svatého Blažeje slunce ještě nehřeje.
5. Svatá Agáta bývá na sních bohatá.
6. Na svatou Dorotu odmeť sních od plotu.
7. Svatá Apolena bývá v mlze často zahalena.
14. Na svatého Valentina zamrzne i kolo mlýna.
16. O svatě Juliáně připrav vůz a schovej sáně.
22. Je-li mráz o svatém Petru nastolení, po čtyřicet dní mu konec není.
24. Svatý Matěj láme led, není-li ho, zmrzne hned.
Svatý Matěj zimu trátí, když netratí, obohatí.
27. Je-li mráz na svatého Gabriele, bývají žně veselé.

Masopust:

Masopust na slunci - pomlázka u kamen.

Konec masopustu jasný - len krásný.

Suchý půst - úrodný rok

(js)

Krabičková sbírka

Krabičková sbírka v našem kostele stále pokračuje. Již se sešly vystřižené známky, telefonní karty a několik sbírkových pohlednic. Vše poslouží misím. Chci vás ještě upozornit, že do krabiček můžete vkládat i staré mince 10 a 20 haléřů, které najdete ještě po kapsách. I ty Charitě poslouží jako pomoc misím. Za vaši podporu děkuji.

V. Jansa

Již čtvrtá Tříkrálová sbírka v Dolní Čermné

V sobotu 11. 1. a v neděli 12. 1. 2004 se rozběhlo po naší vesnici, včetně Jakubovic, 8 skupinek koledníků, kteří za zpěvu „My tři králi, my jdeme k vám...“ rozdávali občanům kalendářky a cukříky, psali na veřeje zkratky jmen tří králů K+M+B 2004 a současně koledovali pro sbírku vyhlášenou SČKCH. Každou skupinu králů doprovázela dospělá osoba, která měla vystavený průkaz k oprávnění konat sbírku ve prospěch ČKCH. Letos byli vedoucími skupinek tito ochotní občané: MUDr. Zdena Novotná, sl. Lucie Vyhnálková, p. Marie Ryšavá, p. Pavel Mareš, p. Zdenka Venclová, p. Vladimír Jansa, p. Stanislav Kalousek a p. Zdeněk Macháček.

Všem patří dík za jejich ochotu a věnovaný čas.

Celou akci, jako předchozí léta, organizovala organizace Junák v Dolní Čermné v čele se slečnou Lucí Vyhnálkovou. Každá skupina obdržela na obci zapečetěnou pokladničku, seznam domů v přiděleném obvodu, složenky pro občany, kteří nebudou doma, průkaz pro vedoucího a nezbytné kalendářky a cukříky. Vše bylo dobře připraveno.

V pondělí v 17,00 hod. se sešli vedoucí skupinek postupně na obecním úřadě, kde byly pokladničky odpečetěny a počítaly se peníze za přítomnosti pana starosty ing. V. Vyhnálka, pracovnice OÚ paní M. Marešové a zástupce farnosti p. V. Jansy. Současně se sdělovaly dojmy z koledování, které byly vesměs pozitivní. Jen v několika málo případech byli koledníci nepříjemně odmítnuti a nebo jim nebylo vůbec otevřeno, ač kouř z komína prozrazoval, že majitelé jsou doma. Ve většině domů byli koledníci očekáváni a byli odměněni sladkostmi. O zmíněných negativních postřezích - nic ve zlém. Je to zcela dobrovolná sbírka. Všichni, kdo pomáhají tříkrálovou sbírku zajišťovat jsou, nesmírně rádi, že v naší obci se setkala s tak velkým úspěchem a pochopením u našich občanů.

Letošní sbírka byla v pořadí již čtvrtá a nejméně úspěšnější. Každým rokem peněžních darů přibývá. Ale již k tomu kolik bylo letos vykoledováno. Částka předčila všechna naše očekávání a předpoklady. **Letos bylo vykoledováno v Dolní Čermné 30 064,- Kč**. To je o 2 391,90 Kč více než loni. V historii Tříkrálové sbírky je to u nás rekordní částka.

Přehled sbírek v jednotlivých letech:

- první sbírka v roce 2001 vynesla	24 312,60 Kč
- druhá sbírka v roce 2002	23 411,50 Kč
- třetí sbírka v roce 2003	27 972,10 Kč
- čtvrtá sbírka v roce 2004	30 064,00 Kč

celkem 105 760,20 Kč

Koledníkům a všem občanům bez rozdílu, kteří tyto sbírky podporují, patří naše upřímné díky „Pán Bůh zaplat“!

(js)

Tříkrálová sbírka

Pohled na statistiku naší farnosti za uplynulá léta:

Liturgické funkce	rok 2003	rok 2002	rok 2001	rok 2000	rok 1999	rok 1998	rok 1997
Křest	14	14	15	27	24	19	14
svátost biřmování	1	27	0	2	1	0	60
svátost manželství	4	6	4	7	3	4	4
pohřeb do země	7	9	12	9	6	13	11
pohřební rozloučení	2	2	2	2	3	3	5
svátost nemocných	80	8	73	71	3	66	0
první svaté přijímání dětí	11	18	13	28	0	18	0

Při pohledu na čísla je patrný pokles křtů i pohřbů. Rozhodně si ale nemyslím, že je to problém jen naší farnosti. Za zamyšlení však tato čísla určitě stojí. Křtů je méně především ke značnému poklesu porodnosti v naší zemi. V naší farnosti se prakticky křtí všechny děti, které mají aspoň jednoho z rodičů věřícího a druhý není přímo proti křtu svého dítěte. U křtu dítěte jsou důležité následující podmínky: svobodné rozhodnutí rodičů požádat kněze o křest, absolvování přípravy a slib křesťanské výchovy dítěte. Pokud děti přicházejí z jiných farností, musí být vysloveně souhlas místního duchovního správce.

Složitější situace je u pohřbů a rozloučení před kremací. Přibývá případů, kdy se rodina rozloučí se zemřelým v úzkém rodinném kruhu nebo k obřadu vůbec nedojde s tím, že je to celkem zbytečné. Jsem přesvědčen, že rozloučení při pohřbu s člověkem, který byl v určitém společenství obce či farnosti, již není čistě soukromou rodinnou záležitostí, jak si lidé myslí. Za rodinnou záležitost se může označit uzavření manželství, ale u pohřbu je to již docela jiné. Pokud jsem totiž občanem, potřebuji v průběhu mého života druží nejen mne, ale neobejdu se bez jejich pomoci ani já sám. Jen si vzpomeňme, jak nám kdo v životě již pomohl a posloužil. Z tohoto pohledu mají moji spoluobčané plné právo se po mé smrti se mnou rozloučit. Když se jim toto právo odejme, je to vůči nim signál, že se s nimi moc nepočítá, dokonce, že se o ně nestojí. Není nic tak zarážejícího, jako právě určité pohrdání druhými lidmi. Navíc, důstojný průběh pohřebního obřadu, za účasti bývalých spolupracovníků, sousedů, kamarádů i ostatních spoluobčanů, svědčí také o lidské kultuře.

Vzpomínám na slova jednoho známého, který na odchod zemřelého z tohoto světa bez pohřebního rozloučení poznamenal: „Copak jsem žil špatně, abych se po smrti, před druhými, jen tak jako pára vytratil... a copak se druží nepotřebují také připravit na svoji smrt? Chvilke pohřbu je tou nejlepší školou.“

Otec Pavel

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

V únoru 2004 oslaví:

94 let	paní Anna Vacková	z Dolní Čermné
83 let	paní Soňa Tejklová	z Dolní Čermné
80 let	paní Růžena Kubíčková	z Dolní Čermné
79 let	paní Marie Bednářová	z Dolní Čermné
77 let	paní Marie Mikulová	z Dolní Čermné
75 let	paní Marta Faltusová	z Dolní Čermné
74 let	pan František Motyčka	z Jakubovic
73 let	paní Marie Trejtnarová	z Dolní Čermné
73 let	paní Marie Kunertová	z Dolní Čermné
72 let	paní Helena Mačátová	z Jakubovic
55 let	pan Josef Mareš	z Dolní Čermné
65 let	paní Zdeňka Ptáčková	z Horní Čermné
91 let	paní Ludmila Junková	z Verměřovic
80 let	paní Marie Hrdinová	z Verměřovic
79 let	pan Jan Dušek	z Verměřovic
75 let	pan Jiří Faltus	z Verměřovic
50 let	paní Anna Marková	z Verměřovic
50 let	pan Josef Vondra	z Petrovic

Všem oslavencům jménem celé farnosti i jménem svým srdečně blahopřeji a vyprošuji Boží požehnání a pevné zdraví do dalších let.

Byla pokřtěna a přijata do společenství církve:

v Jakubovicích 18. 1.2004 Anežka Macanová z Petrovic

Rodičům Anežky rád blahopřeji a vyprošuji všechny potřebné milosti pro křesťanskou výchovu jejich dcery.

Křesťanský jsme se rozloučili:

v Dolní Čermné 2.1.2004 s paní Gertrudou Ruprychovou z Dolní Čermné

ve Verměřovicích 3.1.2004 s paní Věrou Duškovou z Verměřovic

v Dolní Čermné 9.1.2004 s panem Pavlem Havlem z Dolní Čermné

Pozůstalým ještě jednou vyslovuji křesťanskou účast na jejich zármutku.

Otec Pavel

KULTURNÍ KALENDÁŘ

Ne 8.2. – 15.00 hod.	Výroční členská schůze KDU – ČSL. Orlovna v Dolní Čermné
Po 9.2. – 19.30 hod.	Popelnice – na světě se mluví mnoha jazyky a porozumět si navzájem je velký problém. Avšak řeči pantomimy rozumí každý bez rozdílu. Sál lanškrounského zámku
Út 10.2. – 19.30 hod.	Martina Merunková – klavír. Abonentní koncert KPH. Sál lanškrounského zámku
Út 17.2. – 19.30 hod.	Štika k obědu – komedie o třech obstarožních sestřích, majitelkách pivovaru a jejich sluhovi Rudolfovi, který zastává funkci „holky pro všechno“ již 30 let... Sál lanškrounského zámku
So 21.2. – 20.00 hod.	Lidový ples. Sál ve Verměřovice
Ne 22.2. – 15.00 hod.	Loupežník a princezna Anka – nedělní představení pro děti. Sál lanškrounského zámku
St 25.2. – 19.00 hod.	RNDr. Vladimír Lemberk – RUMUNSKÉ KARPATY – poslední evropská divočina? Cestopisná reportáž z nekonečného řetězce rumunských Karpat, jejich přírodních skvostů a zajímavého obyvatelstva. Sál lanškrounského zámku
Ne 29.2. – 15.00 hod.	Orelská výroční členská schůze. Orlovna v Dolní Čermné
Ne 29.2. – 19.00 hod.	Na správné adrese – nestačí si podat inzerát a přijít na správnou adresu Divadelní společnost HÁTA uvádí francouzskou komedii. Sál kina v Jablonném nad Orlicí

SLUŽBA LEKTORSKÁ

Únor 2004				
1.2.	Ne	4. neděle v mezidobí	7.30	Filipovi 67
			10.30	Venclovi 288
8.2.	Ne	5. neděle v mezidobí	7.30	Adamcovi 18
			10.30	Jansovi ml. 7
15.2.	Ne	6. neděle v mezidobí	7.30	p. Vávrová 264
			10.30	p. Krátký 73
22.2.	Ne	7. neděle v mezidobí	7.30	p. Venclová 402
			10.30	Režný 403
25.2.	St	Popeleční středa	18.00	p. Motlová 11
29.2.	Ne	1. neděle postní	7.30	Dvořákovi 406
			10.30	Hejlovi 232

Březen 2004				
7.3.	Ne	2. neděle postní	7.30	Kunertovi 12
			10.30	Blažkovi 275
14.3.	Ne	3. neděle postní	7.30	p. Matoušková 305
			10.30	Motlovi 11
21.3.	Ne	4. neděle postní	7.30	Kunertovi 300
			10.30	Macháčkovi 242
25.3.	Čt	Zvěstování Páně	18.00	Severinovi 342
28.3.	Ne	5. neděle postní	7.30	p. Štěpánek
			10.30	Faltusovi 356

PRO DĚTI

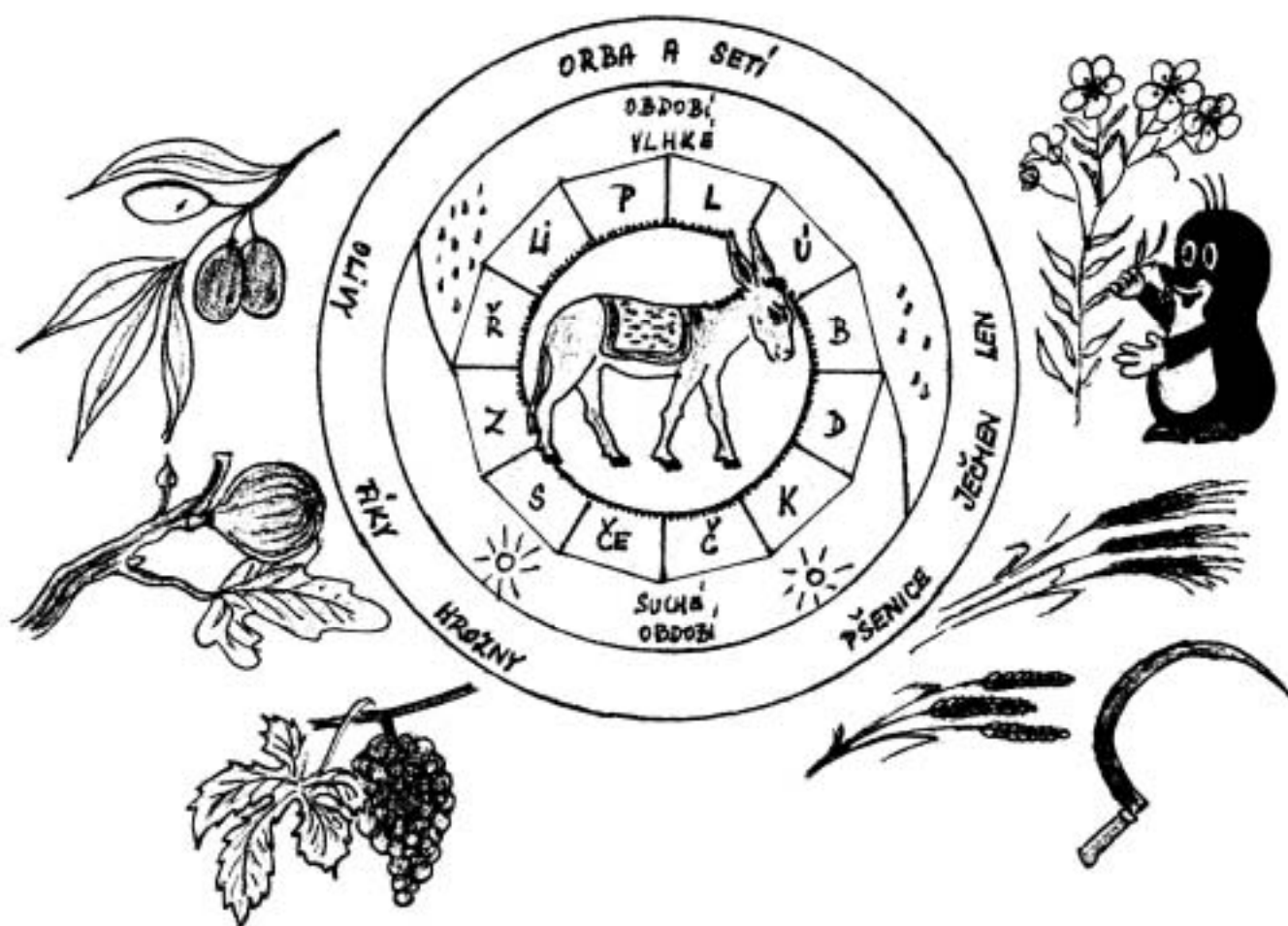
AHOJ DĚTI!

Začíná únor. A jak praví jedno z pořekadel, únor bílý - pole sílí. Podle staré lidské moudrosti by tomu tak mělo být. Země by měla odpočívat pod sněhovou peřinou a nabírat sílu, aby na jaře mohla přijmout zrno, dát mu vláhu a vše potřebné k tomu, aby vzešlo, vyrostlo v rostlinu a ta pak odevzdala své plody.

Jsme zvyklí na to, že se u nás v přírodě střídají čtyři roční doby se svým charakteristickým počasím. Ale takhle tomu není všude. Když se podíváme do země, kde žila svatá rodina, zjistíme, že je to všechno trochu jinak. Na chvíli se dnes ještě vrátíme k malému oslíkovi, s nímž jsme se setkali ve vánočním Poutníku. Pozornější čtenář si mohl při čtení příběhu všimnout toho, jak oslík pomáhal se sklizní nejrůznějších plodin.

A to až téměř do chvíle, kdy Josef s Marií odcházeli do Betléma. Je to odlišné od toho, co známe u nás, protože v listopadu a začátkem prosince už je úroda sklizena a pole jsou připravena na zimu. V izraelské zemi, která má přímořskou polohu, se nestřídají čtyři roční doby, ale lze mluvit spíše o vlhkém období, které trvá od října do dubna, a o suchém období, při němž během tří nebo čtyř letních měsíců nepadne ani kapka vody. Není proto divu, že jednou z nejdůležitějších oslíkových prací bylo nošení vody ze studny. Nejen na pití a pro ostatní zvířata, ale také pro zavlažování polí. Asi si dovedeme představit, jak se všichni těšili na první říjnové deště. Jakmile se půda zavlažila, začalo se hned s orbou a setím obilí, okopáváním zasetých polí. Na jaře, již v březnu, kdy se u nás objevují mezi tajícím sněhem ostrůvky zelené trávy s bledulkami a sněženkami, oslík už pomáhal se sklizní lnu. Tuto plodinu s modrými kvítky určitě znáte díky vašemu kamarádovi Krtečkovi, který si len pěstoval, aby získal plátno na kalhotky s kapsami.

Po lnu přišla na řadu sklizeň obilí. Už v dubnu se sklízela ječmen, v květnu a červnu pak pšenice. Z obilí se mlela mouka na pečení chleba. Oslík si moc neoddech, protože kromě pomoci při žních se již od jara všichni pilně starali o vinnou révu, takže v červenci se už sbíraly první zralé hrozny. Jejich sklizeň trvala až do října. Navíc většina rolníků vlastnila také fíkovníky a olivovníky. Jsou to stromy, které u nás nerostou, proto je můžeme znát spíše z obrázků a také z Písma svatého, kde jsou o nich zmínky. Fíkovník se svou rozložitou korunou poskytoval za letního vedra příjemný stín a tak pod ním lidé rádi odpočívali. Jeho první plody - fíky jsou velmi šťavnaté. Jedí se ale i sušené a takto je možná znáte i vy, protože v mnoha domácnostech se sušené fíky objevily na vánočním stole. Hlavní sklizeň fíků probíhala během srpna a září. Olivovník rostl v izraelské zemi všude. Poznat bychom ho mohli podle stříbřitých listů. Jeho plody jsou olivy, které se lisují a získává se z nich

chutný olej. Ten se využíval na mnoho způsobů a dokonce jím byl pomazáván král. Olivy byly právě tou poslední plodinou, jejíž sklizeň končila v listopadu, jak jsme si v úvodu již zmínili.

Na obrázku máme přehledně namalované všechno, co jsme si dnes nového pověděli. Doufám, že to pro vás bylo alespoň trochu zajímavé a že si z toho budete něco pamatovat. Zkratky v obrázku jsou začáteční písmena měsíců roku.

(Otazníček)

Pro starší:

První měsíc z nového roku 2004 je za námi. Přesto se dá stále ještě říci, že stojíme téměř na jeho začátku. I když od chvíle, kdy jsme si vzájemně přáli v prvních minutách nového roku, už nějaký čas uplynul. Pro někoho to byly okamžiky veselé i smutné, radostné i bolestné, obyčejné, ale i nezapomenutelné. V každém případě nám byly věnovány jako dar, jako možnost žít život zde na zemi. A ten se máme snažit prožívat co nejlépe, naplnit čas, který je nám dán. A to je určitě velké umění. Učíme se tomu neustále a nikdy vlastně člověk nemůže říci, že už to zvládl. Proto bych se s vámi ráda v tomto okamžiku podělila o krásné přání nejen pro tento začínající rok, ale pro celý život. Jsou to slova psaná pro každého z nás, ale především právě pro TEBE.

Přeji ti čas

Přeji ti nikoli všechny možné dary.
Přeji ti jen to, co málokteří mají.
Přeji ti čas na radost a čas na zasmání,
čas dobře využít - i to je mé přání.

Přeji ti čas na tvé myšlenky a činy,
ne pouze pro tebe - abys ho dal i jiným.
Přeji ti čas, co k spěchu určen není,
však čas na umění být vždy spokojený.

Přeji ti čas - ne jen tak k promarnění,
ať zbývá ti - to věru špatné není
čas divit se a taky důvěřovat
a ne čas na hodinách stále pozorovat.

Přeji ti čas i hvězd se dotýkat
a také čas růst, to znamená zrát.
Přeji ti čas doufat, milovat,
vždyť nemá smysl ten čas odsouvat.

Přeji ti čas i najít sám sebe
a každou hodinu vnímat co dar z nebe.
Přeji ti čas též vinu odpustit.
Přeji ti prostě jen: mít čas žít.

(Elli Michler)

(EJ)

Zprávy z farnosti DOLNÍ ČERMNÁ

4. neděle v mezidobí
1. února 2004
6. týden / 2004

BOHOSLUŽBY V TOMTO TÝDNU:

- 2. února - pondělí** Svátek Uvedení Páně do chrámu - Hromnice
Na začátku slavení každé mše svaté posvětlíme svíce „Hromničky“
16.30 Verměřovice - na úmysl dárce
18.00 Dolní Čermná - za Josefa Hrdličku, manželku, syna a duše v očistci
- 3. února - úterý** sv. Blažeje, biskupa a mučedníka
Na konci slavení mše svaté bude uděleno všem věřícím společně svatoblažejské požehnání.
Jednotlivě, s rozžatými svíčkami, se bude udílet požehnání až po skončení mše svaté.
18.00 Dolní Čermná - za farníky
- 4. února - středa** 4. týdne v liturgickém mezidobí
18.00 Dolní Čermná - za celou rodinu Manlovu
- 5. února - čtvrtek** sv. Agáty, panny a mučednice
6.45 Dolní Čermná - za Boží pomoc a ochranu v nemoci
18.00 Verměřovice - za Boží pomoc a požehnání v nemoci i ve stáří pro všechny farníky
- Při této mši svaté ve Verměřovicích bude udělena všem zájemcům svátost nemocných. Důvodem k přijetí této svátosti je buď vážná nemoc nebo stáří (počínaje 60 tím rokem života). Před přijetím svátosti nemocných je dobře přijmout svátost smíření.
- 6. února - pátek** sv. Pavla Miki a druhů, mučedníků
první pátek v měsíci, zasvěcený úctě Nejsvětějšího srdce Ježíšova
18.00 Dolní Čermná - na poděkování Pánu Bohu za dar 75 - ti let života s prosbou o další Boží pomoc a ochranu
- 7. února - sobota** 4. týdne v liturgickém mezidobí
první sobota v měsíci, zasvěcená úctě Neposkvrněného srdce P. Marie
6.45 Dolní Čermná - za Boží pomoc a ochranu v nemoci
17.00 Petrovice - za rodinu Aloise Horáka
- Upozorňujeme, že při této mši svaté v Petrovicích bude udělena všem zájemcům svátost nemocných.

8. února - neděle - 5. v liturgickém mezidobí

- Dolní Čermná - 7.30 h. - za Annu a Petra Mikulovy, dvě dcery a syna
Verměřovice - 9.00 h. - za Metoděje Podlezla, manželku a celý rod
Dolní Čermná - 10.30 h. - za Antonína Faltuse

Příležitost ke sv. zpovědi v tomto týdnu budete mít:

Ve farním kostele: ve středu od 16.00 h. - do 17.55 h., v pátek od 14.30 h. - do 17.30 h., v ostatních dnech se zpovídá vždy 30 minut před začátkem každé mše svaté.

Ve Verměřovicích ve čtvrtek od 16.00 h. - do 17.55 h. a podle potřeby také po mši svaté.

Akce ve farnosti:

akce	den	datum	hodina	místo
zkouška zpěvu na mše svaté pro děti	pondělí	2. 2.	16.45 h.	fara Dolní Čermná
mše svatá zaměřená pro děti	pondělí	2. 2.	18.00 h.	kostel Dolní Čermná
setkání žen při kávě	úterý	3. 2.	16.30 h.	Dolní Čermná
Dětské klubíčko	čtvrtek	5. 2.	9.00 h.	Dolní Čermná
společné udílení svátosti nemocných	čtvrtek	5. 2.	18.00 h.	Verměřovice
pravidelná návštěva starších a nemocných farníků před prvním pátkem	čtvrtek	5. 2.	dopoledne	Dolní Čermná
adorace před vystavenou Eucharistií	pátek	6. 2.	dopoledne	Dolní Čermná
schůzka ministrantů	pátek	6. 2.	14.00 - 18.00 h.	kostel Dolní Čermná
společné udílení svátosti nemocných	sobota	7. 2.	9.00 h.	fara Dolní Čermná
biblická hodina	sobota	7. 2.	17.00 h.	Petrovice
	sobota	7. 2.	20.00 h.	fara Dolní Čermná

(Pa)

POUTNÍK, ÚNOR 2004

Vydává Farnost sv. Jiří Dolní Čermná 1, 561 53 Dolní Čermná

Internet: <http://dolnocermenska.farnost.cz>, e-mail: poutnik@post.cz

Uzávěrka příštího čísla je 8. února 2004, Poutník vyjde 29. února 2004

Členové red. kroužku: P. Seidl, P. Mareš, J. Mařík, R. Mannl, V. Jansa, E. Jansová, J. Macháčková

Grafické zpracování: Z. Krátký, T. Macháček, T. Bednář. Za pravopis textu příspěvků zodpovídá uvedený autor.

Tiskne Tiskárna DOBEL, Dobrovského 556, Lanškroun, ☎ 465 323 159. Neprodejné, pouze pro vnitřní potřebu.